

Sygn. akt VI U 2239/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Wilczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 czerwca 2014 r. w S.

sprawy Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

z udziałem zainteresowanych: A. D. (1), M. D. (1), M. E., Ł. F., K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 30 września 2013 roku nr (...)

z dnia 30 września 2013 roku nr (...)

z dnia 30 września 2013 roku nr (...)

z dnia 30 września 2013 roku nr (...)

z dnia 29 listopada 2013 roku nr (...)

I. oddala odwołania;

II. zasądza od Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2013 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że M. E. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek spółką z o.o. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 1 października 2009 roku do 30 października 2009 roku oraz od 1 grudnia 2009 roku do 28 stycznia 2010 roku. Podstawą do wydania takiej decyzji były ustalenia postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika, w toku którego ustalono, że płatnika oraz M. E. w okresach od 1 października 2009 roku do 30 października 2009 roku oraz od 1 grudnia 2009 roku do 28

stycznia 2010 roku łączyły umowy cywilnoprawne, których przedmiotem było: wykonanie szpachlowania i malowania ścian oraz ułożenie płytek – Ś. ul. (...), położenie glazury -126 m², położenie glazury i terakoty – 36 m, tynkowanie 81 m² - S. al. (...).

Decyzją z dnia 30 września 2013 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że A. D. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek spółką z o.o. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 25 maja 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku, od 1 lipca 2010 roku do 31 sierpnia 2010 roku, od 1 września 2010 roku do 29 października 2010 roku. Podstawą do wydania takiej decyzji były ustalenia postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika, w toku którego ustalono, że płatnika oraz A. D. (1) w okresach od 25 maja 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku, od 1 lipca 2010 roku do 31 sierpnia 2010 roku, od 1 września 2010 roku do 29 października 2010 roku łączyły umowy cywilnoprawne, których przedmiotem było: malowanie – 300 m², szpachlowanie 300 m² w S. ul. (...), wykonanie wzmocnień pod grzejniki i umywalki w ściankach działowych z płyt GK – 11 szt., demontaż ścian działowych z płyt GK – 56 m², montaż ścian działowych z płyt GK na konstrukcji z profili metalowych - 106 m², na obiekcie ZUS w S. ul. (...), dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem i szpachlowaniem powierzchni gipsowych – 210 m², dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem bez szpachlowania powierzchni gipsowych – 190m², wykonanie nadproża lekkiego na II piętrze – 1 kpl. na obiekcie budynek ZUS ul. (...).

Decyzją z dnia 30 września 2013 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że Ł. F. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek spółką z o.o. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 1 września 2010 roku do 30 września 2010 roku. Podstawą do wydania takiej decyzji były ustalenia postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika, w toku którego ustalono, że płatnika oraz Ł. F. w okresie od 1 września 2010 roku do 30 września 2010 roku łączyła umowa cywilnoprawna, której przedmiotem było malowanie konstrukcji stalowej na budynku mieszkalnym w N. ul. (...).

Decyzją z dnia 30 września 2013 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że M. D. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek spółką z o.o. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 2 lutego 2009 roku do 28 kwietnia 2009 roku. Podstawą do wydania takiej decyzji były ustalenia postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika, w toku którego ustalono, że płatnika oraz M. D. (1) w okresie od 2 lutego 2009 roku do 28 kwietnia 2009 roku łączyła umowa cywilnoprawna, której przedmiotem były wykopy ręczne w gruncie kat. III – 32 m³, podłoża z chudego betonu, przekucia w ścianach z cegły pełnej na obiekcie budynku D w szpitalu przy ul. (...) w S..

Decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że K. K. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia zawartej z płatnikiem składek spółką z o.o. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 2 maja 2011 roku do 31 maja 2011 roku oraz od 1 czerwca 2011 roku do 30 czerwca 2011 roku. Podstawą do wydania takiej decyzji były ustalenia postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika, w toku którego ustalono, że płatnika oraz K. K. (1) w okresach od 2 maja 2011 roku do 31 maja 2011 roku oraz od 1 czerwca 2011 roku do 30 czerwca 2011 roku łączyły umowy cywilno-prawne, których przedmiotem było: ułożenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej na budynku mieszkalno-usługowym przy ul. (...) w M., ułożenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej na budynku mieszkalno-usługowym przy ul. (...) w M..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że spółka (...) zawarła z zainteresowanymi umowy na wykonanie czynności, które nie prowadziły do konkretnego indywidualnie oznaczonego rezultatu. Ponadto płatnik nie wykazał trwałego, twórczego i niepowtarzalnego efektu pracy wykonawcy, wobec czego umowa, której przedmiotem są wspomniane czynności, wyczerpuje znamiona umowy zlecenia.

Z powyższymi decyzjami nie zgodził się Zakład (...) spółka z o.o. w S., która w odwołaniach od decyzji wniosła o ich uchylenie oraz o zasądzenie od ZUS na jej rzecz kosztów postępowania – w tym kosztów zastępstwa procesowego – według norm przepisanych. Odwołująca zarzuciła organowi rentowemu naruszenie art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ustalenie przez organ administracji publicznej w toku postępowania administracyjnego istnienia pomiędzy ubezpieczonymi, a spółką (...) stosunku prawnego – umowy zlecenia, w sytuacji, gdy organ ten nie jest uprawniony do ustalenia charakteru umowy cywilnoprawnej; naruszenie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej poprzez przedwczesne określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Odwołująca zarzuciła organowi rentowemu również błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez uznanie, że umowy o dzieło zawarte pomiędzy skarżącą a zainteresowanymi stanowiły w istocie umowy zlecenia, w sytuacji gdy całokształt okoliczności związanych ze stosunkiem prawnym nawiązanym pomiędzy stronami świadczy, że wolą stron tej umowy było zawarcie umowy o dzieło; naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1 i art. 83 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie tj. wydanie decyzji stwierdzającej, że zainteresowani podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu w/w umów oraz ustalającej podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia w oparciu o przychód przez nich uzyskiwany w sytuacji, gdy osoby te będąc zatrudnione u skarżącej na podstawie umowy o dzieło nie podlegały obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Wskazując na specyfikę prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług budowlanych, skarżąca podniosła, iż nie może w ramach zawartej umowy o roboty budowlane zlecić wykonania poszczególnych elementów budowy osobom trzecim na zasadzie umowy starannego działania (umowy zlecenia, świadczenia usług), bowiem ten rodzaj umowy nie prowadzi do osiągnięcia zamierzonego w umowie z inwestorem celu i tym samym naraża spółkę na niewykonanie zobowiązania wynikającego z umowy. Skarżąca wskazała, iż wszystkie prace dotyczące poszczególnych elementów stanowiących części procesu budowlanego jakie zlecała musiały być zgodne z dokumentacją projektową, przepisami prawa budowlanego, w związku z czym nie mogły być wykonane jedynie z należytą starannością. Zdaniem skarżącej jedyną umową, która gwarantowała, aby wykonywane elementy obiektu budowlanego spełniały warunki określone dokumentacją projektową oraz przepisami prawa budowlanego była umowa o dzieło. Odwołująca wskazała, iż wszystkie elementy składowe obiektu budowlanego mają z góry określone parametry i właściwości wynikające z przepisów prawa budowlanego oraz dokumentacji projektowej, a ich osiągnięcie przez strony jest pewne, z tego względu że jest określone w projekcie i objęte pozwoleniem na budowę. Wykonane w ramach robót budowlanych elementy obiektu budowlanego mają charakter samoistny, materialnie wyodrębniony, każdy z tych elementów może podlegać odbiorowi, a w przypadku stwierdzenia wad zlecający może żądać ich usunięcia, ewentualnie obniżyć należne z tego tytułu wynagrodzenie w oparciu o wartość stwierdzonych usterek. Jak wskazała skarżąca fakt czy dany rezultat został osiągnięty jest prosty do ustalenia. Wystarczy w toku odbioru sprawdzić czy wykonana praca spełnia wymogi określone w projekcie. W przypadku umowy o roboty budowlane staranne wykonanie określonych robót prowadzi zawsze do stworzenia materialnego dzieła, najpierw w zakresie poszczególnych elementów obiektu, a następnie obiektu budowlanego jako całości o właściwościach i parametrach określonych w dokumentacji projektowej i przepisach prawa budowlanego. Jak wskazała skarżąca każdy rodzaj prac wykonywanych w toku realizacji umowy o roboty budowlane, począwszy od wymurowania ściany, wykonania instalacji jest z góry określony przez przepisy prawa budowlanego i zmierza do osiągnięcia konkretnego rezultatu, który to rezultat składa się na ostateczny rezultat umowy o roboty budowlane. Spółka podniosła, iż z uwagi na specyfikę robót budowlanych nadzór sprawowany był przez ustanowionego na danej budowie kierownika budowy, który dokonywał formalnej oceny czy zleceniobiorca wykonał przedmiot umowy oraz czy przedstawiony przez niego element budowy wykonany został zgodnie z projektem i przepisami prawa budowlanego. Zdaniem skarżącej nie można uznać, iż o charakterze zawartych umów przesądza okoliczność, iż zatrudnione osoby nie posiadały szczególnych kwalifikacji. Dla realizacji umowy liczył się sam fakt posiadania faktycznych i praktycznych umiejętności do wykonania dzieła.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniosł o ich oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powtarzając argumentację zawartą w skarżonych decyzjach.

Sąd ustalił, co następuje:

Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych, remontów i nowych inwestycji. Ponad 90% inwestycji stanowią zamówienia publiczne.

Niesporne, a nadto:

- protokół przesłuchania M. R. – k. 235-243 akt kontroli

W latach 2008-2010 w sytuacji gdy zagrożone było dochowanie uzgodnionych z inwestorem terminów przewidzianych na wykonanie określonych robót spółka (...) zawierała umowy cywilnoprawne z wykonawcami, aby przyspieszyć prace. Okresy na jakie zawierano umowy cywilnoprawne były uzależnione od harmonogramu ustalonego między wykonawcą i inwestorem i bieżących potrzeb na budowie.

Rekrutacja osób, z którymi zawierano umowy następowało poprzez uprzednie ogłoszenia w prasie, w internecie oraz z polecenia. Umowy zawierano również z osobami, które wcześniej już pracowały na rzecz spółki (...). Płatnik, podpisując z zainteresowanymi umowy, nie wymagał od nich udokumentowania kwalifikacji, wystarczały mu słowne deklaracje.

Prace wykonywane na rzecz płatnika zarówno przez osoby zatrudnione na podstawie umów o pracę i umów cywilnoprawnych nie różniły się od siebie.

Umowy o dzieło zawierano dlatego, że takie były dyspozycje prezesa spółki. Umowy o dzieło zawierano de facto w celu sprawdzenia umiejętności. Zdarzało się, że z osobami, które sumiennie i rzetelnie wykonywały prace w ramach umów cywilnoprawnych podpisywano następnie umowy o pracę. Ich obowiązki wówczas nie ulegały zmianie.

Dowód:

- protokół przesłuchania M. R. – k. 235-244 akt kontroli

- protokół przesłuchania świadka P. B. – k. 279-281 akt kontroli

- protokół przesłuchania świadka Z. G. (1) (kierownik budowy)– k. 283-286 akt kontroli

- protokół przesłuchania świadka K. K. (2) (kierownik budowy)– k. 287-289 akt kontroli

W dniu 2 maja 2011 roku (...) sp. z o.o. w S. i K. K. (1) zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „ulożenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej na budynku mieszkalno-usługowego przy ul. (...) w M.”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 31 maja 2011 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 2 103,00 zł płatne w terminie 10 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

Płatnik wystawił zainteresowanemu K. K. (1) rachunek określający wynagrodzenie za wykonaną pracę na kwotę 2 103,00 brutto. Płatnik wypłacił zainteresowanemu kwotę określoną w rachunku w dniu 10 czerwca 2011 roku.

W dniu 1 czerwca 2011 roku (...) sp. z o.o. w S. i K. K. (1) ponownie zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „ulożenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej na budynku mieszkalno-usługowego przy ul. (...) w M.”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 30 czerwca 2011 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 2 107,00 zł płatne w terminie 10 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

Płatnik wystawił zainteresowanemu K. K. (1) rachunek określający wynagrodzenie za wykonaną pracę na kwotę 2 107,00 brutto. Płatnik wypłacił zainteresowanemu kwotę określoną w rachunku w dniu 10 lipca 2011 roku.

Niesporne, a nadto:

- umowa z 2.05.2011r. – k. 2591 akt kontroli
- umowa z 1.06.2011 r. – k. 2595 akt kontroli
- rachunek – k.2593 akt kontroli
- rachunek - k. 2597 akt kontroli

W dniu 2 lutego 2009 roku (...) sp. z o.o. w S. i M. D. (1) zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „ wykopy ręczne w gruncie kat. III – 32m³, podłoża z chudego betonu – 0,6 m³, przekucia w ścianach z cegły pełnej – 0,8 m³, na obiekcie bud. D w szpitalu przy ul. (...) w S.”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 28 kwietnia 2009 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 3 660,00 zł. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

M. D. (1) codziennie rozpoczynał pracę o ściśle określonej godzinie. Pracę przydzielał mu majster, który sprawował nad nim bezpośredni nadzór. Zainteresowany, z racji tego, że nie posiadał kwalifikacji zawodowych, pełnił funkcję pomocnika.

Płatnik wystawiła rachunki w dniach: 28 lutego 2009 roku na kwotę 2 383,00 brutto, 31 marca 2009 roku na kwotę 1 273,00 zł brutto. Płatnik wypłaciła zainteresowanemu powyższe wynagrodzenie.

Niesporne, a nadto:

- umowa z 2.02.2009 r. – k. 1405 akt kontroli
- rachunek – k.1407 akt kontroli
- rachunek - k. 1409 akt kontroli
- zeznania M. D., k. 326 akt sądowych

W dniu 1 września 2010 roku (...) sp. z o.o. w S. i Ł. F. zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „malowanie konstrukcji stalowej na budynku mieszkalnym w N. przy ul. (...)”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 30 września 2010 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 1 612,00 zł. płatne w terminie 10 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

Płatnik wystawił zainteresowanemu Ł. F. rachunek określający wynagrodzenie za wykonaną pracę na kwotę 1 612,00 brutto. Płatnik wypłacił zainteresowanemu kwotę określoną w rachunku w dniu 10 października 2010 roku.

Niesporne, a nadto:

- umowa z 1.09.2010 r. – k. 1521 akt kontroli
- rachunek – k.1523akt kontroli

W dniu 25 maja 2010 roku (...) sp. z o.o. w S. i A. D. (1) zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „szpachlowanie 300 m², malowanie 300 m² S. ul. (...)”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 30 czerwca 2010 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 8 900,00 zł płatne w terminie 10 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

W dniu 1 lipca 2010 roku (...) sp. z o.o. w S. i A. D. (1) zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „wykonanie wzmocnień pod grzejniki i umywali w ścianach działowych z płyt GK – 11 sztuk, demontaż ścian działowych z płyt GL – 56m², montaż ścian działowych z płyt GK ma konstrukcji z profili metalowych - 106m² na obiekcie budynek ZUSu przy ul. (...) w S.”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 31 sierpnia 2010 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 6 830,00 zł płatne w terminie 14 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

W dniu 1 września 2010 roku (...) sp. z o.o. w S. i A. D. (1) zawarli umowę zatytułowaną „o dzieło”. W treści dokumentu wskazano, że przedmiotem umowy ma być: „dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem i szpachlowaniem pow. gipsowych - 210 m², dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem bez szpachlowania pow. gipsowych - 190 m², wykonanie nadproża lekkiego na II piętrze (elewacja) – 1 kpl na obiekcie budynek ZUSu przy ul. (...) w S.”. Strony ustaliły termin wykonania prac na dzień 29 października 2010 roku. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 6 070,00 zł płatne w terminie 21 dni od otrzymania rachunku. W umowie wskazano przy tym, że w przypadku nienależytego lub nieterminowego wykonania dzieła zamawiająca ma prawo odmowy wypłaty całości lub części umówionej kwoty. Dodatkowo w umowie przewidziano rozliczenie umowy częściowo, po przedstawieniu rachunku przez wykonawcę.

A. D. (1) wykonywał pracę dla Fasady przy ul. (...), gdzie zajmował się szpachlowaniem, oraz przy ul. (...), gdzie wykonywał stelaże i regipsy. Zainteresowany pracę rozpoczynał o godz. 7:00, a kończył o godz. 17:00. Wszystkie prace wykonywał zespołowo (w brygadach dwuosobowych). Nad jego pracą nadzór sprawował majster lub kierownik.

Płatnik wystawił A. D. (1) rachunki w dniach: 31 maja 2010 roku na kwotę 648,00 zł brutto, 30 czerwca 2010 roku na kwotę 2 482,00 zł brutto, 30 lipca 2010 roku na kwotę 2 138,00 zł brutto, 31 sierpnia 2010 roku na kwotę 1 957,00 zł brutto, 30 września 2010 roku na kwotę 1 507,00 zł brutto. Płatnik wypłacił zainteresowanemu wymienione wyżej wynagrodzenie.

Niesporne, a nadto:

- umowa z 25.05.2010 r. – k. 2911 akt kontroli
- umowa z 1.07.2010 r. – k. 1297 akt kontroli
- umowa z 1.09.2010 r. – l. (...) akt kontroli
- rachunki – k. 1293, 1295, 1299, 1301, 1305,
- zeznania A. D., k. 329-330 akt sądowych

Codziennie rano przed rozpoczęciem prac zarówno pracownicy, jak i osoby, z którymi zawarto umowy cywilnoprawne, były instruowane o konkretnych zadaniach na dany dzień przez kierownika budowy lub majstra budowy. Bieżące wykonywanie prac podlegało stałemu codziennemu nadzorowi i kontroli. Nadzór bezpośredni nad wykonywaniem prac sprawował kierownik budowy oraz majstrowie budowy.

Dowód :

- zeznania Z. G., k. 327-328 akt sprawy
- zeznania K. K., k. 328-329 akt sprawy
- zeznania A. D., k. 329-330 akt sprawy
- zeznania M. D., k. 326 akt sprawy

Zainteresowani nie mogli wykonywać powierzonych im prac budowlanych w dowolnym, samodzielnie ustalonym czasie, nie mogli swobodnie rozkładać czasu pracy potrzebnego ich zdaniem na wykonanie powierzonych obowiązków w terminie określonym w umowach o dzieło. Zainteresowani nie mogli zlecać wykonania powierzonych im prac osobom trzecim.

Zainteresowani podczas wykonywania prac współpracowali z innymi osobami zatrudnionymi przez płatnika.

Wszystkie pracujące na rzecz płatnika osoby, zarówno pracownicy zatrudnieni na podstawie umów o pracę, jak i na podstawie umów cywilnoprawnych przychodziły do pracy na teren budów codziennie od poniedziałku do piątku o stałej godzinie: rano godzina 7.00/8.00. Swoje obowiązki wykonywali przez co najmniej 8 godzin dziennie - do godziny 15.00 lub 17.00. Zainteresowani nie mogliby wykonywać powierzonych im prac w innych godzinach niż godziny wskazane przez kierownika czy majstra budowy.

Kierownik budowy prowadził ewidencję czasu pracy. Zainteresowani podpisywali listy obecności. Zainteresowani musieli informować kierownika budowy o nieobecności w danym dniu. Wynagrodzenie zainteresowanych wypłacane było raz w miesiącu i zależało wyłącznie od liczby przepracowanych w danym miesiącu godzin (według stawki godzinowej) albo wykonanych metrów kwadratowych danej pracy (według ustalonej z kierownikiem stawki za 1 metr kw.).

Dowód :

- zeznania Z. G., k. 327-328 akt sprawy
- zeznania K. K., k. 328-329 akt sprawy
- zeznania A. D., k. 329-330 akt sprawy
- zeznania M. D., k. 326 akt sprawy

Zainteresowani nie zostali zgłoszeni przez płatnika do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego.

Niesporne**Sąd zważył, co następuje:**

Odwołania płatnika nie zasługiwały na uwzględnienie.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. Zostały one sporządzone w sposób zgodny z przepisami prawa, przez uprawnione do tego osoby, w ramach ich kompetencji, oraz w sposób rzetelny, stąd też Sąd ocenił je jako wiarygodne. Sąd przesłuchał również zainteresowanych A. D. (1) oraz M. D. (1) - osoby zatrudnione u płatnika na podstawie umów cywilnoprawnych oraz zawnioskowanych przez płatnika świadków - kierownika budowy Z. G. (1) oraz majstra K. K. (2) i I. B. - pracownika ds. kadrowo-administracyjnych płatnika. Zeznania tych osób Sąd uznał za szczerze i wiarygodne - generalnie były zgodne ze sobą i wzajemnie się uzupełniały.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie na jakich zasadach zainteresowani wykonywali czynności określone w łączących ich z płatnikiem umowach – czy w sposób odpowiadający wykonywaniu umowy o dzieło, czy też – jak twierdził organ rentowy - umowy zlecenia (świadczenia usług). Powyższe ustalenia miały istotne znaczenie dla określenia, czy zainteresowani powinni zostać objęci – w okresach określonych w zaskarżonych decyzjach – ubezpieczeniami społecznymi, z obowiązkiem odprowadzenia przez płatnika stosownych składek.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby będące pracownikami oraz z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4. Natomiast zgodnie z art. 12 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym nie podlega natomiast pracownik wykonujący pracę na podstawie umowy o dzieło.

Jakkolwiek ustawodawca wprowadził zasadę swobody zawierania umów, to jednak dopuszczalne jest w postępowaniu przed Sądem badanie charakteru prawnego łączącego strony stosunku prawnego. W szczególności Sąd ma obowiązek badać, czy dane postanowienia zawarte w umowie, czy też okoliczności związane z jej wykonywaniem nie wskazują, że strony zawierając danego rodzaju umowę nie wykroczyły poza granice swobody kontraktowej wyznaczone zgodnie z art. 353¹ k.c. m.in. przez kryteria właściwości – natury stosunku prawnego wynikającego z zawartej umowy.

Z mocy art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, które może mieć charakter materialny jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu. W wypadku wskazanej umowy cywilnoprawnej niezbędne jest, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia. Cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy oraz od osoby twórcy. Jednocześnie, w wypadku umowy o dzieło bez znaczenia pozostaje rodzaj i intensywność świadczonej w tym celu pracy i staranności, przy czym wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, o jaki umawiają się strony, musi być z góry określony. Określenie to może nastąpić przy użyciu różnych metod, jak np. z zastosowaniem obiektywnych jednostek metrycznych, przez zestawienie z istniejącym wzorem, z wykorzystaniem planów, rysunków, przez opis.

Od umowy o dzieło odróżnić należy umowę o świadczenie usług (art. 750 k.c.), do której stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, zatem jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. Spełnieniem świadczenia jest samo działanie w kierunku osiągnięcia danego rezultatu. Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 26 stycznia 2006 r., III AUa 1700/05, OSA 2008, z. 3, poz. 5, stwierdził, że jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (podobnie SN w wyroku z 3 listopada 2000 r., IV CKN 152/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 63). Należy jednak pamiętać, że – na zasadach wynikających z kodeksu cywilnego (art. 471 k.c.) – wykonujący usługę również odpowiada za należyte wykonanie zobowiązania. Sam fakt więc, że zleceniodawca przeprowadza kontrolę jakości wykonania usługi (innymi słowy, bada zachowanie przez usługodawcę należytej staranności) nie stanowi o tym, że czynność taka stanowi sprawdzian umówionego rezultatu na istnienie wad fizycznych i przemawia za zakwalifikowaniem umowy jako umowy o dzieło. Nadzór nad wykonywaniem czynności przewidzianych umową, oraz określenie miejsca i sposobu pracy, typowe są raczej dla umowy o świadczenie usług, gdzie liczy się bieżąca staranność pracy i wykonywanie poszczególnych czynności zgodnie ze wskazaniem kontrahenta i w sposób przez niego oznaczony, nie zaś dla umowy

o dzieło, gdzie liczy się jedynie rezultat w postaci wykonanego dzieła. W przypadku umowy o dzieło występuje większa swoboda organizacyjna wytwórcy. W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że umowę której przedmiotem są usługi w szerokim tego słowa znaczeniu nie można uznać za umowę o dzieło, lecz umowę o świadczenie usług, do której stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., I PK 315/07, LEX nr 470956). W wyroku z dnia 19 marca 2008 r. (sygn. akt I ACa 83/08, Lex nr 466437) Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyjaśnił natomiast, że wykonywanie powtarzalnych czynności - usług w pewnym przedziale czasowym, nie może zostać zakwalifikowane jako umowa o dzieło z uwagi na ciągłość czynności.

Uwzględniając przedstawioną wyżej charakterystykę tych dwóch rodzajów umów, stwierdzić należy, że treść postanowień umów łączących płatnika z A. D. (1), M. D. (1), M. E., Ł. F. oraz K. K. (1) wykazuje w przeważającym stopniu cechy umowy o świadczenie usług, a nie umowy o dzieło.

Z treści umów zawartych przez płatnika z zainteresowanymi nie wynika, aby płatnik z góry umawiał się z nimi na wykonanie określonego zindywidualizowanego dzieła. Wprawdzie w ramach umów zawartych pomiędzy stronami opisano następujące czynności: „ułożenie izolacji cieplnej i przeciwwilgociowej na budynku mieszkalno-usługowego przy ul. (...) w M.”, „wykopy ręczne w gruncie kat. III – 32m³, podłoża z chudego betonu – 0,6 m³, przekucia w ścianach z cegły pełnej – 0,8 m³, na obiekcie bud. D w szpitalu przy ul. (...) w S.”, „malowanie konstrukcji stalowej na budynku mieszkalnym w N. przy ul. (...)”, „szpachlowanie 300 m², malowanie 300 m² S. ul. (...)”, „wykonanie wzmocnień pod grzejniki i umywali w ścianach działowych z płyt GK – 11 sztuk, demontaż ścian działowych z płyt GL – 56m², montaż ścian działowych z płyt GK ma konstrukcji z profili metalowych - 106m² na obiekcie budynek ZUSu przy ul. (...) w S.”, „dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem i szpachlowaniem pow. gipsowych - 210 m², dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem bez szpachlowania pow. gipsowych - 190 m², wykonanie nadproża lekkiego na II piętrze (elewacja) – 1 kpl na obiekcie budynek ZUS-u przy ul. (...) w S.”, jednakże, w ocenie Sądu, niemożliwym było, by w momencie podpisywania tych umów, wiadomo było ile dana osoba wykona określonych w umowach metrów kwadratowych prac oraz że takie ustalenia już w momencie podpisywania umowy się w niej znajdowały. Przedmiot umowy generalnie wpisywany był już po wykonaniu prac, wcześniej wiadomo było tylko ogólnie, jakie dana osoba prace będzie wykonywać ze względu na posiadane kwalifikacje. Podkreślić należy, że wykonane przez zainteresowanych prace nie stanowiły dobra samego w sobie, były częścią większego projektu, którego realizacją zajmował się płatnik. Trzeba przy tym dodać, że jakkolwiek nie można wyłączyć, że wykonanie konkretnego elementu budynku może być przedmiotem umowy o dzieło, przy ocenie charakteru umowy w tym względzie każdorazowo należy mieć na uwadze zarówno rodzaj końcowego efektu pracy, jak również sposób jego realizacji (samodzielnie). O tym, że umowy te nie dotyczyły konkretnego dzieła - jako całości, lecz jedynie szeregu czynności zmierzających do uzyskania rezultatu – w postaci wyremontowania czy wybudowania określonego budynku, świadczy fakt, że do wykonania tego typu prac płatnik zatrudniał w tym samym czasie także inne osoby. Co znamienne, zakończenie pracy przez zainteresowanych nie musiało oznaczać zakończenia prac remontowych czy budowlanych danego budynku (obiektu), bowiem malowanie, tynkowanie na innych fragmentach ścian, montaż ościeżnic, osadzanie skrzydeł drzwiowych, ułożenie glazury itp. mogło być nadal wykonywane przez inne osoby. Tym samym, nie sposób przyjąć, że zainteresowani dostarczali płatnikowi gotowe i zindywidualizowane dzieło.

Przy analizie przedmiotu powyższych umów istotne było także to, że zainteresowani wykonywali czynności ciągle i powtarzalne, a do tego niewymagające specjalistycznej wiedzy, nadto wykonując powierzoną im pracę posługiwali się prostymi narzędziami (pędzlem, packą kielnią itp.) i w zasadzie siłą własnych rąk. Zainteresowani musieli się legitymować pewnymi umiejętnościami, sprawnością, jednak wymagania stawiane przez płatnika nie wykaczały poza zwykłe umiejętności przy pracy fizycznej.

Zwrócić również należy uwagę na fakt, iż w umowach łączących płatnika z A. D. (1) ich przedmiot określony jako malowanie 300 m² przy ul. (...), dwukrotne malowanie ścian z gruntowaniem i szpachlowaniem przy ul. (...), nie miał nic wspólnego z rzeczywistością. A. D. (1) zeznał, iż pracując dla Fasady przy ul. (...) zajmował się wyłącznie

szpachlowaniem, natomiast pracując przy ul. (...) wykonywał stelaże i regipsy. Podkreślił, że nigdy nie zajmował się malowaniem.

Przy analizie przedmiotu powyższych umów istotne było także to, że zainteresowani - przy ich realizacji pozostawali w relacji zbliżonej do podporządkowania pracowniczego. Zasada podporządkowania pracownika polega na obowiązku stosowania się do poleceń przełożonego, które pozostają w związku z wykonywaną pracą, tj. jej organizacją i przebiegiem. Kodeks pracy, normując różne rodzaje stosunków pracy, wszystkie te stosunki prawne opiera m.in. na zasadzie podporządkowania pracownika regulaminowi pracy i poleceniom pracodawcy (por. wyr. SN z 19.02.1987 r., I PR 6/87, OSN 1988/4/52). Granice podporządkowania zakreślają bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa (nie tylko prawa pracy, ale i innych gałęzi prawa, np. prawa karnego), zasady współżycia społecznego, rodzaj umówionej pracy (wyjątki zostały ściśle określone - patrz np. art. 42 § 4 oraz art. 81 § 3 k.p.) oraz zagrożenia dla zdrowia i życia (patrz art. 210 k.p.). Podporządkowanie pracownika może polegać na określeniu przez pracodawcę czasu pracy i wyznaczeniu zadań, natomiast co do sposobu ich realizacji pracownik ma pewien zakres swobody, zwłaszcza jeżeli wykonuje zawód twórczy (wyr. SN z 07.09.1999 r., I PKN 277/99, OSN 2001/1/18). Mając na uwadze powyższe Sąd zwrócił uwagę, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż zainteresowani nie mogli wykonywać powierzonych im prac budowlanych w dowolnym, samodzielnie ustalonym czasie, nie mogli również swobodnie rozkładać czasu pracy potrzebnego ich zdaniem na wykonanie powierzonych obowiązków w terminie zakreślonym w umowach o dzieło. Zainteresowani podejmowali prace etapami, zgodnie z harmonogramem prac narzuconymi przez kierownika lub majstra budowy. To kierownik budowy jako reprezentant płatnika decydował jaki etap prac w danym dniu będą wykonywać zainteresowani. Co więcej z ustaleń stanu faktycznego wynikało, że wszystkie pracujące na rzecz płatnika osoby przychodziły do pracy na teren budów codziennie o stałej godzinie: rano przeważnie na godzinę 7.00, ewentualnie 8.00, swoje obowiązki wykonywały przez co najmniej 8 godzin dziennie - do godziny 15, ewentualnie 17.00. Nie było przy tym możliwe, aby zainteresowani wykonali powierzone im prace w innych godzinach niż godziny otwarcia budowy. Z powyższego zdaniem Sądu wynika jednoznacznie, że zainteresowani nie byli w żadnym razie samodzielnymi w organizacji i wykonywaniu swojej pracy (co jest cechą charakterystyczną umowy o dzieło), lecz wykonywali poszczególne czynności zgodnie ze wskazaniami płatnika i w sposób przez niego oznaczony.

Z ustaleń faktycznych wynikało również, że bieżące wykonywanie przez zainteresowanych prac podlegało stałemu codziennemu nadzorowi i kontroli. Nadzór bezpośredni nad całością budów sprawował kierownik budowy. Wszyscy zainteresowani zgodnie wskazali, iż nad ich pracą był stały nadzór albo kierownika, albo majstrów. W tym miejscu podkreślenia przy tym wymaga, iż zasadniczo wykonywanie zleconych czynności pod nadzorem kierownika budowy nie przesądza o świadczeniu pracy w ramach podporządkowania pracowniczego (wyr. SN z 22.12.1998 r., I PKN 517/98, OSN 2000/4/138), pełnienie przez daną osobę funkcji kierownika budowy nie oznacza bowiem bynajmniej, że jest ona pracodawcą w rozumieniu Kodeksu pracy, a jedynie to, iż pełni ona rolę koordynującą w zakresie robót wykonywanych na danym obiekcie. Jednakże w niniejszym postępowaniu istotnym było to, że zainteresowani podlegali nie tylko nadzorowi kierownika budowy, ale prawidłowość wykonywania przez nich pracy nadzorował również majster budowy.

Nadto Sąd zwrócił uwagę, że łączący strony stosunek prawny charakteryzował się kolejną cechą znamionującą umowę o świadczenie usług oraz umowę o pracę, a nie umowę o dzieło, a mianowicie zainteresowani wykonywali swoje czynności na ryzyko pracodawcy. Po pierwsze zainteresowani wykonywali swoje obowiązki przy użyciu materiałów i narzędzi innych środków niezbędnych do wykonywania umówionych obowiązków dostarczonych przez płatnika. Po drugie to płatnik, jako wykonawca ponosił ujemne konsekwencje ewentualnych błędów i opóźnień spowodowanych przez zainteresowanych (tzw. ryzyko osobowe). W przypadku opóźnienia realizacji inwestycji inwestor odpowiedzialnością obciążony byłby bowiem płatnika jako wykonawcę, a nie zainteresowanego.

Kolejną cechą, jakiej stosownie do wyrażanych w orzecznictwie poglądów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie, sygn. akt III AUa 1700/05, OSA 2008, z. 3, poz. 5), oczekuje się od przedmiotu umowy o dzieło jest możliwość poddania umówionego rezultatu („dzieła” – w tym przypadku wykonanych części budynku) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych, jako ważne kryterium pozwalające odróżnić tę umowę od zlecenia starannego dokonania czynności faktycznych (usług). W ocenie Sądu, jeśli chodzi o przedmiot spornych umów, bez wątplenia istniała

możliwość poddania wytwarzanych przez zainteresowanych elementów budynku sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Sprawdzian ten dotyczyłby jednak elementu wykonanego co najmniej przez dwie osoby, a często przez większą liczbę osób – jak np. w przypadku prac zbrojeniowych. Nie sposób w tej sytuacji uznać, że indywidualna praca każdego zainteresowanego poddawała się ocenie - trudno byłoby ocenić, którą część wykonała dana osoba i obciążyć ją odpowiedzialnością za wadliwe wykonanie pracy.

Dalej wskazać należy, że przyjęty system rozliczeń zainteresowanych jest charakterystyczny dla umowy o wykonywanie usług, a nie umowy o dzieło. Jak wynika z zeznań zainteresowanych oraz Z. G. (1) i K. K. (2) wynagrodzenie wypłacane było według stawki godzinowej albo według liczby wykonanych metrów kwadratowych. Wskazać należy, iż umowie o dzieło przedmiot umowy, musi być określony z góry, tj. w dniu zawarcia umowy. W przypadku zainteresowanych otrzymujących wynagrodzenie według w/w stawek należy uznać, że otrzymywali oni wynagrodzenie za rzeczywiście wymalowaną, wyszpachlowaną, wybetonowaną itp. liczbę metrów kwadratowych lub przepracowanych godzin, przy czym liczba ta nie była z góry ustalona i znana. Taka praktyka jest sprzeczna z istotą umowy o dzieło, bowiem osoba zobowiązująca się do wykonania dzieła, a więc wykonania wytworu o określonych cechach, już w momencie przystąpienia do jego wykonywania musi wiedzieć, co jest dokładnie przedmiotem umowy oraz jaką kwotę otrzyma za jego wykonanie, gdyż tylko w ten sposób może ocenić, czy zawarcie umowy będzie dla niej opłacalne. Zauważyć też należy, iż w przypadku zainteresowanych, których wynagrodzenie było określane stawką godzinową taki sposób ustalenia wynagrodzenia świadczy o tym, iż także oni otrzymywali wynagrodzenie nie za rezultat pracy, lecz za sam fakt wykonywania czynności w zakładzie.

Na koniec podkreślić należy, że analogiczne prace jak zainteresowani wykonywały również osoby zatrudnione przez płatnika w ramach umów o pracę, a zatem osoby, od których nie wymaga się wytworzenia dzieła a jedynie starannego działania. Z kolei kierownik budowy Z. G. (1) w toku przesłuchania przed organem kontroli wskazał, że „lepsi pracownicy dostawali umowę o pracę. Byli to pracownicy, którzy sumiennie i rzetelnie wykonywali swoją pracę” K. K. (2) zeznał przy tym, że zawierał umowy o dzieło dlatego, że takie dyspozycje dostał od prezesa i że sposób realizowania umów przez osoby zatrudnione na podstawie umów o dzieło i umów o pracę nie różnił się w żadnym aspekcie.

Sama terminologia, jaką posługiwał się płatnik w umowach, określonych jako umowy o dzieło, jest bez znaczenia przy interpretowaniu i oznaczaniu faktycznego stosunku prawnego łączącego strony. Nazwa umowy nie przesądza o jej rodzaju. Jeśli bowiem nazwa nie odpowiada istocie umowy, należy badać samą treść umowy. Po przeanalizowaniu treści przedmiotowych umów oraz treści zeznań świadków i reprezentanta płatnika złożonych w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez organ rentowy nie ma żadnych wątpliwości, że strony łączyły umowy o wykonywanie usług zbliżone do zlecenia. W wypadku umowy o dzieło bez znaczenia jest bowiem rodzaj i intensywność świadczonej w tym celu pracy i staranności. Wykonujący dzieło działa w zasadzie samodzielnie, na swoje ryzyko, w wyniku jego pracy powstaje zindywidualizowany samoistny rezultat. Tymczasem łączący strony stosunek prawny wyróżniał się brakiem samodzielności w organizowaniu i wykonywaniu powierzonych czynności, dbaniem o bieżącą staranność pracy i wykonywaniem poszczególnych czynności zgodnie ze wskazaniem płatnika, w sposób przez niego oznaczony i na jego ryzyko. A zatem samo dosłowne brzmienie ww. umów nie wskazuje na ich charakter prawny, dopiero treść kontraktów i sposób ich faktycznego wykonywania pozwala je odpowiednio zakwalifikować.

Podsumowując, Sąd uznał, iż ocena prawna charakteru łączących płatnika z zainteresowanymi umów, dokonana przez organ rentowy, jest prawidłowa i stosownie do art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołania jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz §2 ust. 1 i 2 w zw. z §4 ust. 1 i w zw. z §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1349 z późn. zm.). Skoro bowiem płatnik przegrał zainicjowany przez siebie proces, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, musi ponieść związane z nim koszty, które w tym przypadku ograniczyły się do wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego, będącego radcą prawnym. Stosownie do treści § 11 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego stawki minimalne wynoszą 60 zł. Z uwagi na fakt, iż niniejsze

postępowanie dotyczyło 5 odrębnych spraw połączonych jedynie przez Sąd technicznie do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, pełnomocnikowi należało przyznać wynagrodzenie liczone od każdej sprawy osobno, tj. w kwocie 300 zł.

SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)